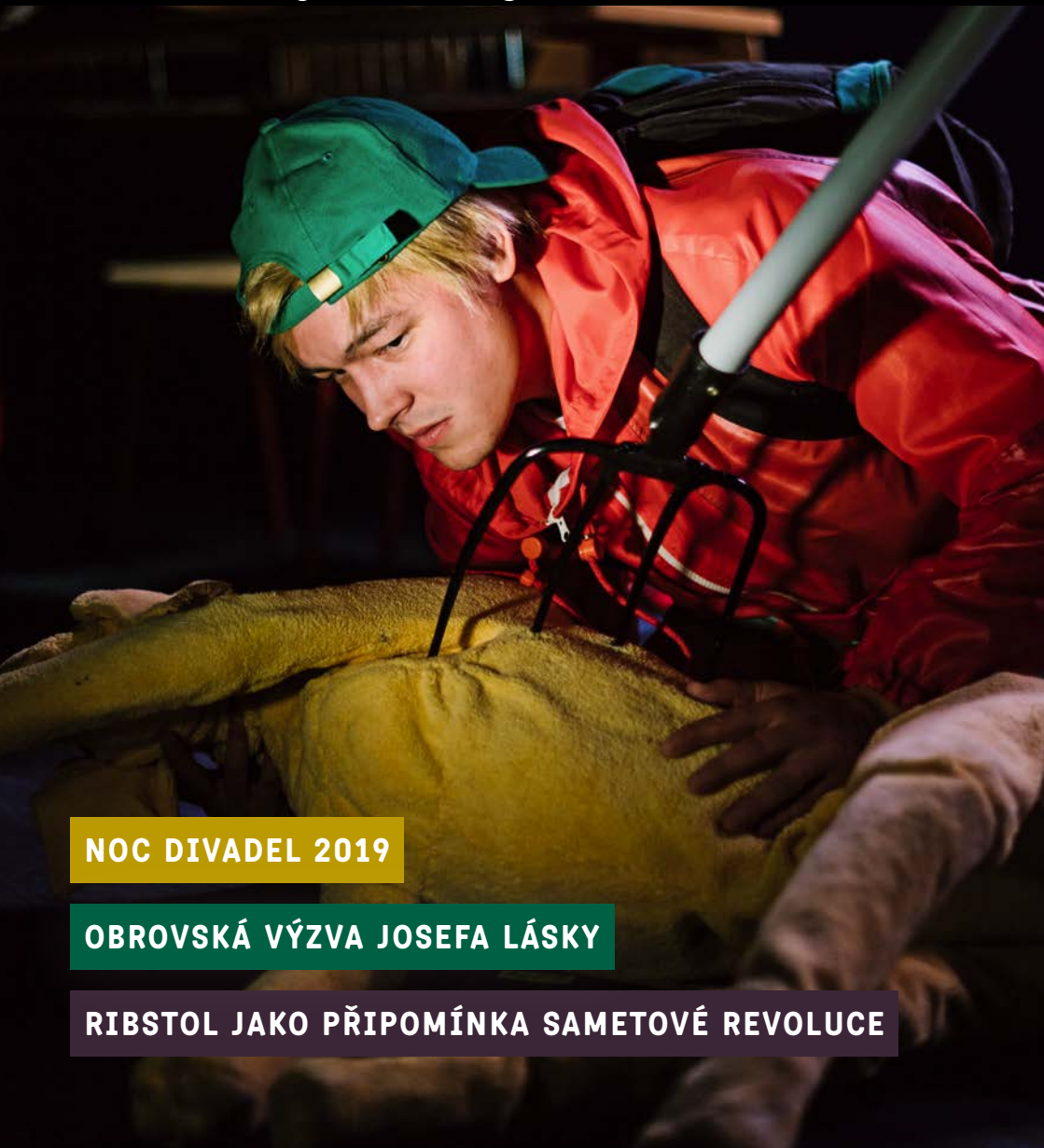

Listopad

Divadelní zpravodaj

110. sezóna 2019/2020

NOC DIVADEL 2019

OBROVSKÁ VÝZVA JOSEFA LÁSKY

RIBSTOL JAKO PŘIPOMÍNKA SAMETOVÉ REVOLUCE

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ BEZ PŘESTÁVKY

AGENTURA KOMETA

Fanda ZVÝHODNĚNÉ VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU

SCÉNIKÉ ČTENÍ

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	18:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 20:40	G
NEDĚLE	3.	15:00	J. Ryšánek Schmiedtová / MALÁ MÍNA ZMLSANÁ		P_N
			Rocková pohádková komedie nejen pro děti, co nerady špenát. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. Divadlo loutek, Ostrava		
PONDĚLÍ	4.	10:00	MALÁ MÍNA ZMLSANÁ		ŠK
		17:00	MALÁ MÍNA ZMLSANÁ		P_P
ÚTERÝ	5.	19:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 21:15	DERNIÉRA str. 18–19 M
STŘEDA	6.	19:00	J. Hatcher / KRÁS(K)A NA SCÉNĚ		B
			Výlet do Shakespearových časů a světa herců. Historická freska s aktuálním tématem lidské identity. V hlavní roli D. Bambas, jenž za roli herce Kynastona získal Cenu Thálie 2017 . Režie P. Mikeska. Městské divadlo Mladá Boleslav		
ČTVRTEK	7.	17:30	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		S
PÁTEK	8.	19:00	L. Smrčková – P. Khek / DEBURAU	<i>Fanda</i>	H
			Životní příběh nejslavnějšího mima s českými kořeny. Deburau, muž, který rozdával smích a štěstí a sám zůstal smutným králem ticha. V titulní roli R. Madeja. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav		
SOBOTA	9.	10:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 13:30	ZADÁNO
		19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
			Mimořádná repríza na velkém jevišti Městského divadla.		
NEDĚLE	10.	19:00	4TET – VERZE V.		
			Koncertní show jedinečného vokálního seskupení (J. Korn, D. Uličník, J. Škorpík a D. Kollár), které už téměř 20 let udivuje diváky svými neuvěřitelnými pěveckými i hereckými výkony a nápady. VM ART production, Praha		
PONDĚLÍ	11.	19:00	4TET – VERZE V.		

ÚTERÝ	12.	8:30	T. Jarkovský – K. Bělohávek / O ZLATÉ RYBCE	KONEC 9:15	ŠK
			Pohádka o rybce, která výměnou za svobodu dokáže plnit přání, a pošetilosti těch, kteří nevědí, co by si tak ještě mohli přát. Režie K. Bělohávek. Divadlo Drak, Hradec Králové		
		10:30	O ZLATÉ RYBCE	KONEC 11:15	ŠK
		19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	A
STŘEDA	13.	10:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 12:20	ŠK
		18:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		N
ČTVRTEK	14.	19:00	MIKVE	KONEC 21:50	C
PÁTEK	15.	19:00	KRÁL JELENEM	KONEC 21:30	DERNIÉRA str. 18–19
SOBOTA	16.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20	
		21:00	NOC DIVADEL	 str. 23	<i>Fanda</i>
			Komponovaný projekt European Theatre Night posedmé v České republice! Přijďte strávit část noci s herci a projít s nimi dobrodružnou cestu divadlem plnou soutěží v mnoha hereckých disciplínách. Zkusí si divadlo na vlastní kůži – to je hlavní téma zábavného večera!		
NEDĚLE	17.	14:00	PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ	 str. 23	
			Slavnostní prezentace výstupů projektu při příležitosti 30. výročí Sametové revoluce . Realizováno v rámci akce Nezapomeňme organizace Post Bellum .		
PONDĚLÍ	18.	10:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 11:30	⇌ ŠK
			Národní poklad z jiné perspektivy. Dramatizace české literární klasiky aneb Kytice očima dětí a studentů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	19.	9:30	TANČÍRNA	KONEC 11:40	⇌ ZADÁNO
		19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 21:10	R
STŘEDA	20.	19:00	É. Assous / ŠŤASTNÝ VYVOLENÝ		
			Náhradní termín za zrušené představení 26. května. Moderní francouzská salonní komedie se skvělými dialogy. Čisté herecké divadlo. Hrají L. Rybová, D. Matásek, J. Janěková ml., I. Chmela a M. Ruml. Režie T. Zielinski. Divadlo Verze, Praha		
ČTVRTEK	21.	17:00	SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 19:15	L
NEDĚLE	24.	19:00	ŠTEFAN MARGITA GALA 2019		
			Galavečer nejkrásnějších operních árií a muzikálových písní v podání světově proslulého tenoristy a jeho hostů – sopranistky K. Vylíčilové a houslového virtuosa M. Ambroše za doprovodu dámského smyčcového orchestru Ambroš Ladies Orchestra . VM ART production, Praha		
PONDĚLÍ	25.	9:30	M. Twain / TOM SAWYER		ŠK
			Dramatizace slavného amerického románu o dobrodružstvích chlapce Toma. Hráno v originálním znění. Režie G. Legendre. TNT Theatre Britain		
		12:30	TOM SAWYER		ŠK
		18:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	KONEC 20:10	Z
STŘEDA	27.	17:30	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ		J

ČTVRTEK	28.	10:00	RASPUTIN	KONEC 12:50		ŠK
		19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30		
PÁTEK	29.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20		
SOBOTA	30.	18:00	A. R. Fourton / RUKOJMÍ BEZ RIZIKA		★	

Francouzská komedie s kriminální příchutí. Pytel uloupených peněz dokáže oživit i sebevraha. Jenže policii taky! V hlavních rolích V. Vydra a J. Šťastný nebo S. Skopal. Režie J. Novák.
Agentura Harlekýn, Praha

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	3.	15:00	K. Plešková / STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI	DERNIÉRA	🔗 str. 24	
			Pohádka plná vtipů, nepovedených kouzel a písniček napsaná přímo na tělo našich začínajících herců. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
ČTVRTEK	7.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30		K₁
NEDĚLE	10.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30		P2_B
PONDĚLÍ	11.	19:00	A. Jiráček / RIBSTOL	PREMIÉRA	📖 🔗 str. 14–15	
			Narovnat záda, nebo se pověsit? Palčivá otázka, stojíte-li jak před ribstolem, tak před revolucí. Lehce absurdní komedie, v níž sametově zvoní klíče. Hrají D. Novotná, P. Janečková, E. Lásková, J. Musil, L. Špiner a R. Žák. Režie A. Doležal. Scénické čtení v rámci cyklu INprojekty .			
STŘEDA	13.	19:00	KONCERT SPOLEKTIV – VYŘÍDTE DOMA			
			Kvalitní autorská muzika a texty k zamyšlení – to je českobudějovická kapela Spektiv .			
ČTVRTEK	14.	19:00	TRDLO – FOLK-FOLKLÓR			
			Koncert pardubické folk-folklórní skupiny, která hraje lidovou hudbu jinak než klasické folklórní soubory. Během své existence si kapela vytvořila osobitý a pro ni typický styl aranžování lidových písní s převažujícími prvky folku, ale i jazzu a vážné hudby.			
NEDĚLE	17.	15:00	R. Nechutová / O CHALOUPE Z PERNÍKU			
			Pohádková komediální inscenace s písničkami nejen o kouzelné chaloupce a mlsné ježibabě, ale především o vztahu sourozenců, rodičů a dětí. Režie T. Q. Hung. Divadlo Minaret, Praha			
		17:00	O CHALOUPE Z PERNÍKU			
PONDĚLÍ	18.	8:30	O CHALOUPE Z PERNÍKU			ŠK
		10:00	O CHALOUPE Z PERNÍKU			ŠK
		19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40		ZADÁNO
STŘEDA	20.	18:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 19:35	→	X₂
ČTVRTEK	21.	19:00	JIŘÍ ŠLUPKA SVĚRÁK A PÁNSKÁ JÍZDA			
			Společný koncert pardubické bluesové skupiny Pánská Jízda , která vloni po 25 letech opět vystoupila, a jednoho z nejvýznamnějších českých bluesových a rokenrolových zpěváků J. Šlupky Svěráka a jeho skupiny Nejen Blues .			

NEDĚLE	24.	15:00	D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR	PREMIÉRA str. 24	
			Pohádka plná humoru, kouzel a písní, která děti zavede do světa, kde není nic nemožné a kde i peklo umí být poctivější než svět lidí. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	26.	19:00	A. Jiráček / RIBSTOL		M1
			Scénické čtení v rámci cyklu INprojekty .		
STŘEDA	27.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30	K2
ČTVRTEK	28.	19:00	Paletáci / IMPROGAME		
			Paletáci jako figurky na hracím poli. Představení, které spojuje tradiční stolní hru Člověče, nezlob se a divadelní improvizaci. Herci se utkají v boji na život a na smrt o váš potlesk.		
PÁTEK	29.	19:00	BESEDA S MICHALEM VIEWEGHEM		
			Jeden z nejúspěšnějších českých spisovatelů současnosti bude nejen vyprávět o svých začátcích, o boji s nemocí nebo o své tvorbě, ale také přečte ukázky ze svých povídek a fejetonů. Součástí bude i autogramiáda.		

POEDIUM V KLUBU

PÁTEK	8.	10:00	ORTEN		ŠK
PONDĚLÍ	18.	19:00	ORTEN	<i>Fanda</i>	
			„Není lepší obrany proti zlu než dvě nahá těla v bezpečí.“ Poetická vzpomínka na básníka J. Ortena, jenž se dožil pouhých dvaadvaceti let, ale ve svém díle bude žít věčně. Účinkují K. Šafránková j. h. a J. Láska. Připravil R. Žák.		

VČD NA ZÁJEZDECH

SOBOTA	2.	19:00	KRÁL JELENEM	MLADÁ BOLESLAV	
PONDĚLÍ	4.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KOLÍN	
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KOLÍN	
STŘEDA	6.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	VRCHLABÍ	
STŘEDA	20.	19:30	NORMÁLNÍ DEBIL	STRÁŽNICE	
PÁTEK	22.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK
SOBOTA	30.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	LITOMYŠL	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

M. Haddon – S. Stephens str. 8–11

PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Poněkud netradiční detektivní příběh. Kdo zabil Wellingtona? Záhadnou smrt sousedčina psa, jenž je jedné noci nalezen s vidlemi v zádech, se rozhodně vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špiner. Režie P. Novotný.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall

ZAMÍLOVANÝ SHAKESPEARE

Romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob, jemuž se nedaří psaní hry na objednávku. Nečekaná láska však vyvolá gejzír inspirace... V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

J. W. Goethe / SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

H. Galron / MIKVE

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků GRAND Festivalu smíchu 2019. Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec j. h., J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

C. Gozzi / KRÁL JELENEM

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V hlavních rolích M. Němec j. h., L. Špiner, M. Sikorová, R. Chvalová a A. Postler. Režie M. Pecko.

H. Ibsen / OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. V hlavních rolích M. Němec j. h., P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž však nechybí ani pořádná love story a hudební hity rock'n'rollové éry minulého století. Hrají L. Špiner, K. Hulcová j. h., P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Čtrnáct sousedů na schůzi SVJ řeší nejen neuspokojivý stav jejich domu, ale i sousedských vztahů. Dohodnout se však nemohou už ani na pořád projednávaných problémech, přesto se najde někdo, kdo vymyslí překvapivé „řešení“. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

B. Ahlfors / DIVADELNÍ KOMEDIE

Komedie z divadelního zákulisí, která nabízí zábavný vhled do procesu, v němž se v jednom oblastním divadle rodí nová inscenace. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, L. Mecerodová, M. Sikorová, Z. Rumpík, A. Postler, T. Lněnička a J. Musil. Režie P. Novotný.

P. Abraham / TANČÍRNA

Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, M. Němec j. h., M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špiner a další. Režie P. Novotný.

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

Špiónážní komedie o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepicí, která by mohla zachránit lidstvo. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová j. h., M. Sikorová, J. Musil a M. Němec j. h. Režie L. Dušková.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý svět hudby a její vývoj! Hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice jsou V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

L. ŠPINER, KRÁSKA A ZVÍŘE, FOTO J. FAUKNER

D. NOVOTNÁ, ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE, FOTO J. VOSTÁŘEK

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	4.	19:00	G. Verdi / NABUCCO	
Slavná opera plná vášnivé hudby. V titulní roli N. Někrasov. Režie M. Dubovic. Severočeské divadlo Ústí nad Labem (agentura Na Nic)				
NEDĚLE	8.	14:30	I. Peřinová – L. Wronka – V. Čort / FERDA MRAVENEC	★
		17:00	FERDA MRAVENEC	★
STŘEDA	11.	19:00	DIVADELNÍ KOMEDIE	
Slavnostní večer ke 110. výročí otevření Městského divadla v Pardubicích.				
ČTVRTEK	12.	19:00	RASPUTIN DERNIÉRA	
PÁTEK	13.	19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	
PONDĚLÍ	16.	19:00	VÁNOČNÍ SNĚNÍ PRO DĚTSKÝ DOMOV	
Charitativní koncert pro Dětský domov Pardubice za účasti předních muzikálových zpěváků. Vystoupí M. Sommerová a její BBQ Quarter, M. Bragagnolo a B. Matuš.				
PÁTEK	27.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	
SOBOTA	28.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	
Mimořádná repríza na velkém jevišti.				
PONDĚLÍ	30.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	
ÚTERÝ	31.	18:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	
Silvestrovské představení s vyhlášením Inscenace roku 2019!				

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Prvním novým titulem jubilejní 110. sezóny Východočeského divadla se v sobotu 12. října stal netradiční detektivní příběh **PODÍVNÝ PŘÍPAD SE PSEM**, který s pěticí našich herců v čele s **Josefem Láskou** na Malé scéně nazkoušela **Kasha Jandáčková**. Mladá režisérka si do svého realizačního týmu přizvala téměř samé vrstevníky, s nimiž připravila zcela moderní inscenaci plnou překvapivých momentů, působivé scénografie, zajímavé sugestivní hudby a v neposlední řadě mimořádných hereckých výkonů. Strhující příběh rodiny autistického chlapce Christophera Boona rozhodně stojí za vidění!

RaS

PETR BOROVEC COBY SERŽANT A JOSEF LÁSKA JAKO MLADÝ CHRISTOPHER

FOTO JAN HROMÁDKO

JOSEF LÁŠKA, LADISLAV ŠPÍNER A PETRA JANEČKOVÁ A JEJICH ZASLÓUŽENÁ CHVÍLE SLÁVY NA DLOUHOTRVAJÍCÍ DEKOVACKE PO VYDARÉNÉ PREMIÉRE.

JEŠTĚ V ZÁKULISÍ MALÉ SCÉNY VE DVORE ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL POGRATULOVAL CELÉMU INSCENACNÍMU TÝMU – ZDE SCÉNOGRAFCI PAVLE KAMANOVÉ.

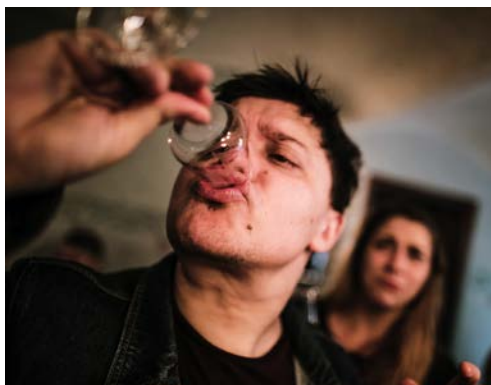
NEJVÍCE POCHVALNÝCH SLOV SI PO PŘEDSTAVENÍ VYSLECHLI MANŽELÉ LÁŠKOVÍ – ELIŠKA ZA SVOU PRVNÍ ROLI V ANGAŽMÁ A PEPA ZA DECHBEROUCÍ VÝKON V ROLI CHRISTOPHERA.

ÚLEVA PO PREMIÉRE, RADOST A ŠTĚSTÍ VE TVÁŘÍCH LADISLAVA ŠPÍNERA, PETRY JANEČKOVÉ A ELIŠKY LÁSKOVÉ...

REŽISÉRKU KASHU JANDÁČKOVOU NA PREMIÉRU DOPROVODIL SNOUBENEC VÝTVARNÍK DOMINIK HEJTMÁNEK.

PETR BOROVEC A JEHO OBLIGÁTNÍ PŘÍPITEK NA DLOUHÝ DIVADELNÍ ŽIVOT NAŠÍ NOVINKY NA MALÉ SCÉNE. FOTO JIŘÍ SEJKORA

OBROVSKÁ VÝZVA JOSEFA LÁSKY

Během minulého měsíce jsme naši jubilejní 110. sezónu zahájili hned dvěma premiérami. První z nich byla dobrodružná tragikomedie **PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM** v režii Kasy Jandáčkové, kterou jsme uvedli na Malé scéně ve dvoře. Krátce předtím, uprostřed generálového týdne – tedy v době pro herce i celý inscenační tým nejvypjatější, jsem si povídala s představitel hlavní role **JOSEFEM LÁSKOU**. Pepa dostal skutečně nelehký úkol, a to ztvárnit patnáctiletého Christophera, jenž trpí poruchou autistického spektra. Jak se s rolí vypořádal, co mu při jejím studiu nejvíce pomohlo, ale i proč byste si neměli nechat tento dojemný příběh ujít, se dočtete v následujícím rozhovoru.

Generálky na krku, jak se cítíš, Pepo?

Úplně jednoduše? Nervózně. (SMÍCH) Je to velká role, takže samozřejmě i nervozita je obrovská. Nemám strach z toho, abych řekl všechno, to je asi to nejmenší, ale spíš aby to celé bylo dobré a uvěřitelné. Aby se mi podařilo udržet postavu od začátku do konce. Například měním způsob, kterým chodím, postavení těla, musím za všech okolností celou dobu zůstat v tom „nepohodlí“, nepolevit, udržet všechny znaky a nemít v nich zmatek, aby vše bylo přesné a stále stejné – zkrátka aby se Christopher neměnil ve chvíli, kdy mně jako herci začíná být nepohodlné, ať už v těle nebo v hlase.

Co tě napadlo, když ses dozvěděl, že budeš hrát Christophera? A jak se prvotní pocity změnily po šesti týdnech zkoušení?

Ze začátku jsem měl obrovskou radost, protože jsem si v té inscenaci moc přál hrát. O prázdninách jsem si nejdřív přečetl román a už tehdy jsem si uvědomil, že to bude obrovská zodpovědnost. Když jsem si pak přečetl scénář, jen jsem se v tom utvrdil. Ty pocity byly (a pořád jsou) smíšené – těšil jsem se, ale zároveň už přišel i strach, který prožívám ještě intenzivněji teď během generálek.

Aby ses co nejlépe dostal Christopherovi pod kůži, zásobovaly

jsme tě spolu s Kashou různými studijními materiály. Jak tě to vše inspirovalo a co ti pomohlo nejvíce?

Hodně ty knížky – např. A proto skáču, teď si ještě lehce pročítám Svět očima dítěte s autismem, a pak samozřejmě filmy a dokumenty. Ale nejvíc mi pomohla osobní setkání s dětmi, například v pardubické škole Svítání. Každý z těch kluků, se kterými jsem se setkal, je trochu jiný, ale každý z nich mi dovolil nahlédnout do jeho světa, který je o něco složitější než ten náš. I kdybych tu roli neměl, ta setkání pro mě byla neuvěřitelně cenná a inspirativní.

Dokázal bys najít mezi sebou a Christopherem nějakou podobnost?

Ási jedinou věc – počítače a počítačové hry. (SMÍCH) Jinak je Christopher úplně jiný než já, takže moc nemám z čeho přímo od sebe vycházet. To ale vůbec není na škodu – je to prostě obrovská výzva.

Právě končíš v pardubickém angažmá svou první pětiletku. Když se ohlídeš zpět, je možné, že tahle role je ve Východočeském divadle tvojí největší dosavadní výzvou?

Je to tak. Navíc poprvé v Pardubicích zkouším na Malé scéně. Nechci říct, že bych se na velké scéně nějak „ulejval“, ale hrál jsem postavy, které mi byly bližší nebo byly „jednodušší“ v tom smyslu, že neměly takovou psychickou poruchu. Christopher je role, na které jsem po všech stránkách pracoval úplně nejvíc v celém svém životě, ne jenom v Pardubicích.

Při zkoušení téhle role, pravděpodobně víc než v jiných případech, může být těžké překonat počáteční ostych, nebat se zkusit cokoli i s rizikem, že to bude vypadat hloupě, je to tak?

Já mám s tímhle obecně trochu problém. A už mi to řeklo i několik režisérů – bojím se do toho šlápnout a otevřít se, právě proto abych nepůsobil trapně. Při zkoušení *Psa* jsem s tímhle svým blokem taky hodně bojoval, ale našťástí se mi ho snad podařilo odbourat. Asi nejvíc mi od toho pomohly individuální zkoušky s Kashou, kde jsem se mohl daleko víc uvolnit a bez ostychu „blbnout“. Ale jinak musím říct, že kolegové, se kterými zkouším, jsou v tomhle ohledu naprosto v pohodě. Víím, že se před nimi neztrapním a že se mi nikdy nebudou posmívat, když řeknu něco špatně.

S Kashou se znáte už z dřívějšíka, jste spolužáci z Pražské konzervatoře. Jako s režisérkou se s ní ale setkáváš poprvé, když pominu loňské scénické čtení *Ve dne v noci*. Jak se ti s ní pracuje?

Čtyři roky jsme byli spolužáci, než Kasha odešla na DAMU, pak se naše cesty na čas rozešly. Vídali jsme se málo, takže i to naše kamarádství se trochu rozpadlo. I když jsem se na spolupráci s ní opravdu moc těšil, bylo zvláštní potkat se po takové době a začít spolu tak intenzivně zkoušet. Moc mile mě teď překvapilo, kam se Kasha posunula, jak dokáže pracovat, zkoušení s ní mě moc baví. Hodně si cením právě těch individuálních zkoušek.

Se svou ženou Eliškou nepracuješ v divadle poprvé, ale inscenaci takového druhu a žánru jste ještě spolu nezkoušeli, je to tak?

Hráli jsme spolu vlastně jen ve dvou komediích – tady v *Paradubicích* v Hoří, má panenko! a v *Příbrami* v inscenaci *Můj romantický příběh*. Obě dvě ty komedie mají jednu věc společnou, a to že jsme se s Eliškou na jevišti prakticky nepotkali. Takže jsme spolu v podstatě zkoušeli jen na papíře, ale ne reálně. Tohle je tedy první příležitost, kdy se na jevišti setkáváme a „partneríme“ spolu.

Řešíte to doma hodně? Povídáte si o tématech hry, o svých postavách, o dojmech ze studijních materiálů a setkání?

Trošku jo. Ale nepřeháníme to – jsem rád, když se můžeme bavit i o něčem jiném. Takže to rozhodně není tak, že bychom přijeli domů a mluvili jen o práci. Ale občas právě Eliška, která má během zkoušení trochu víc času než já, přijde s něčím, co ji napadlo k nějaké scéně, kterou viděla. Je dobré, že doma můžeme řešit naše společné dialogy, že si k nim můžeme něco říct, a i to, že když pak svoje domácí poznatky přineseme na zkoušku, Kasha naše návrhy nezavrhne předem.

Co si myslíš, že může Christopherův příběh divákům nabídnout?

Těch zajímavých věcí je tam samozřejmě hodně! Byl bych šťastný, kdyby se mi podařilo lidem trochu ukázat, jak to ti kluci s Aspergerovým syndromem mají, co a jak mohou prožívat – že takový život

není jednoduchý, i když to není zase nějaká extrémní tragédie. Jsou to prostě normální inteligentní lidé, jen bohužel v normálním životě a v rámci společnosti nedokážou fungovat jako ostatní. Velmi mě dojalo, co mi řekl jeden z kluků, s nimiž jsem se setkal. Jeho zdraví spolužáci ve škole si třeba neuvědomují to, že on nikdy nebude moci řídit auto. Říkal, že se tím trápí, ale oni to nechápou, protože oni tu možnost mají. Prý by byl rád, kdyby lidi pochopili, že jsou na tom vlastně dobře, i když si třeba zrovna myslí, že ne. Zkrátka to stojí za vidění! Takový náhled do života s „Aspíkem“. A mezi námi – ještě jsem hrozně nervózní z toho, že se příjdou podívat pedagogové ze Svítání! **AnH**

← J. LÁSKA JAKO MLADÝ CHRISTOPHER
V PODIVNÉM PŘÍPADU SE PSEM

↓ S L. ŠPINEREM COBY SYN S OTCEM
FOTO J. HROMÁDKO

1909/10 – 2019/20
110 sezón
Východočeského divadla Pardubice

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO V BĚHU ČASU

V říjnovém zpravodaji jsme zahájili seriál, který ve stručnosti zrekapituluje bohaté dějiny Východočeského divadla, jehož historická budova letos slaví 110 let od svého otevření. Minulý díl se zabýval prapočátky divadelní činnosti v Pardubicích a končil na konci 19. století, kdy už ve městě citelně chyběla stabilní divadelní budova...

V roce 1867 se na schůzi v Měšťanské besedě objevil požadavek upravit pro divadlo nevyhovující místnosti v domě Lernetově. V téže roce je na schůzi divadelních ochotníků zařazen referát komise pro zřízení stálého divadla. Později v roce 1871 skupinka studentů, kteří také hráli ochotnický divadlo, poslala městské radě dopis, v němž ji upozorňovala na potřebu postavit ve městě divadlo. Ale až v roce 1880 se v hotelu Střebský (dnes č. p. 68 na třídě Míru) v kroužku přátel tato myšlenka znovu intenzivně

prosadila a zásluhou profesora reálky Gustava Heše byla svolána schůzka delegátů pardubických spolků, která tento návrh skutečně projednala. Ohlas byl velmi příznivý a z jednání vzešly hlavní zásady **Spolku pro zřízení divadelního domu v Pardubicích**, jenž si dal od místopředsedství v Praze schválit stanovy. 21. května 1882 se pak sešla jeho valná hromada, na níž se přihlásilo 29 zakládajících členů a byl upsán základní kapitál 2 980 zlatých. Od tohoto kroku však uplynulo dlouhých 27 let, než bylo divadlo otevřeno.

Příčin tohoto prodlení bylo víc. Nejprve se hledala vhodná parcela, která byla zakoupena až po dvou letech – v březnu 1884. Posléze byl vypsán konkurz na stavbu, jenž měl i svého vítěze – architekta Jindřicha Fialku. Následovala však léta velkých dohadů o tom, co se má vlastně stavět: zda divadlo, nebo divadelní dům s „vedlejšími místnostmi hostinskými“. V roce 1893 byl tedy vypsán další konkurz, tentokrát ale bez vítěze, ani jeden ze šesti návrhů neuspěl. To byla s největší pravděpodobností hlavní příčina úpadku činnosti Spolku pro zřízení divadelního domu v Pardubicích. Po deseti letech jeho nečinnosti se městská rada usnesla, že převezme stavbu na svá bedra. Spolek jí odevzdal své jmění i stavební parcelu s podmínkou, aby stavba co nejdříve začala. Městská rada poté oslovila renomovaného architekta secese **Antonína Balšánka**, aby vypracoval plány, po jejichž schválení městské zastupitelstvo v roce 1906 povolilo zahájení stavby. **Základní kámen byl položen 16. května 1907.**

← SLAVNOST POLOŽENÍ ZÁKLADNÍHO KAMENE
 ZAHÁJIL STAROSTA FRANTIŠEK KUCHYNKA

→ STAVBA MĚSTSKÉHO DIVADLA V ROCE 1908

Zpráva o stavbě divadla v časopise Máj z 31. října 1907:

„... Budova stojí na novém náměstí, jež vznikne na prostore, získané zasypaním ramene Chrudimky, před nejpříjemnější pardubickou památkou – Zelenou branou. Stavbou touto učiněn pokus, malými prostředky vytvořit typ menšího divadla pro 600–700 osob, jakých větší venkovská města naše potřebují. Zastavěná plocha obnáší 1208 m², stavební náklad rozpočten na 300.000 K. Architektura jest jednoduchá, omítkového rázu; hlavní dojem soustřeďuje se na předním průčelí, jemuž velkým oknem foyeru a tympanonem dán ráz jednoduché monumentálnosti. Hlediště obsahuje osmnáct lóží (osm v přízemí, deset v prvním patře), parket a parterre k stání v přízemí, balkon a galerii k stání v prvním patře. ... Orchester, do něhož vejde se třicet hudebníků, má samostatný východ. Jednoduše, ale účelně zařízení jeviště; má rovněž přímý východ na

↑ STAVENÍŠTĚ DIVADLA V ROCE 1907 V POPŘEDÍ S BOURANÝM OBJEKTEM

rampu, již použito bude pro transport prospektů, kulís a velikých předmětů. ... Budova opatřena jest ústředním topením a větráním, a rozumí se, že i elektrickým osvětlením. Stavba tou dobou jest dohotovena v hrubém zdivu,

dokončena pak bude roku příštího. V měsíci říjnu hodlají Pardubičtí divadlo slavnostně otevřít. (J. H.)”
RaS

(S POUŽITÍM KNIHY HISTORIE DIVADELNÍ PARDUBICE A OKOLÍ A PŘED OPONOU, ZA OPONOU)

K ZÁVAŽNÝM TÉMATŮM HUMOR PATŘÍ, říká **Adam Doležal**

Letošní cyklus scénických čtení s názvem INprojekty zahájíme na Malé scéně ve dvoře 11. listopadu světovou premiérou hry **RIBSTOL** českého autora Antonína Jiráčka. Ač tomu název nijak nenapovídá, Ribstol se jako jedna z mála českých her věnuje tématu Sametové revoluce. Úvedením této hořké absurdní komedie se tedy připojíme k oslavám 30. výročí pro naši zemi výsostně důležité události. Vhodný titul k takové příležitosti jsme vybírali společně s režisérem **ADAMEM DOLEŽALEM**, který u nás před třemi lety na Malé scéně uvedl inscenaci vztahové komedie **Sexy prádlo**.

Najít českou hru na téma Sametové revoluce, zároveň vhodnou ke scénickému čtení, což mimo jiné znamená vyvarovat se velkého obsazení, nebylo zrovna jednoduché. Přesto jsme nakonec při výběru dospěli ke dvěma favoritům. Cím tě zaujala hra Ribstol, že ses rozhodl právě pro ní?

Je pravda, že her zabývajících se právě tímto tématem moc není. Ribstol mě zaujal především porcí humoru, který se podařilo autorovi do textu propašovat. Hra sice není zcela prosta vážnějších myšlenek, ale celá je spíše jakousi hořkou absurdní komedií. A ten žánr mám rád. K závažným tématům humor tak nějak patří.

Jak ty (snad můžu prozradit) narozený v roce 1985 vnímáš událost, jejíž výročí si letos připomínáme, a proč je podle tebe důležité si jej v dnešní době připomenout?

Rok 1989 mě zastihl ve velmi útlém věku a prakticky nic si z něho nepamatuju. Pamatuju si ale, jak moji rodiče vše emotivně prožívali a sledovali, i když jsem nevěděl co a proč. Jinak je pro mě samozřejmě Sametová revoluce významným krokem dopředu v posunu celé České (potažmo Československé) republiky. Kdo ví, jak by můj život probíhal, kdyby k ní nedošlo. Postupem času se ale ukazuje, že způsob, jakým k revoluci (nebo spíše předání moci) došlo, mohl být

značně problematický. Myslím, že úplná pravda se v tomhle ohledu ještě neukázala. I v tom je hra Ribstol zajímavá, humornou zkratkou ukazuje, jak dochází k převlékání kabátů a že jedna revoluce charakter lidí nezmění, pokud nebudou sami chtít.

Na světovou premiéru své hry se k nám přijede podívat autor Antonín Jiráček, který také přislíbil účast na závěrečné diskuzi tvůrčího týmu s diváky. Na co by ses ho rád zeptal už teď při svých přípravách?

Myslím, že s panem Jiráčkem by mohla být zajímavá diskuze právě o stavu současné politické scény a jakým způsobem si myslí, že se v ní odráží události roku 1989. Ono je to sice už třicet let, ale třicet let ve výsledku není moc dlouhá doba, aby se tak velická změna plně projevila. Také by mě zajímalo, jak vidí budoucí směřování České republiky v evropském měřítku. Budeme spíše inklinovat k západu, nebo se staneme součástí východního bloku? Jaká je v tomto ohledu povaha nás občanů? Koukám, že těch otázek by bylo víc.

Hra je původně pro deset postav a přibližně o třetinu delší. Jak moc náročné bylo ji takto „zredukovat“?

Samotná redukce textu až tak velký problém nebyl, jednalo se o klasické škrtání větších tematických celků. Samozřejmě, že některých částí jsem se zbavoval s těžkým srdcem, ale v rámci udržení stopáže kolem jedné hodiny byly škrtky nutné. S redukcí postav to byla novinka a dost ošemetná práce. Vzhledem k tomu, že jsou v podstatě všechny postavy pořád na scéně a reagují na sebe, nešlo prostě vyškrtnout postavu a tvářit se, že nikdy neexistovala. Každá z nich nějakým způsobem rozvíjí téma. Bylo důležité rozdělit jejich repliky mezi ostatní tak, aby zbylé postavy byly myšlenkově konzistentní. Aby si třeba ve svých replikách neodporovali, nebo si neodpovídaly na svoji vlastní otázku. Navíc, jak jsou postavy

dobře napsané, tak každá z nich má nějaký specifický způsob mluvy, který odráží charakter. Redukce tedy musela nakonec probíhat i na této stylistické úrovni.

Můžeš prozradit, jaká je tvoje představa scénografického řešení?

Celá hra se odehrává v zasedací místnosti jedné firmy, na dvou poradách. Je tedy do značné míry konverzační, čemuž samozřejmě sluší prostor komorního sálu a blízkost diváka k herci. Byl bych rád, kdyby se diváci ocitli v „zasedačce“ společně s postavami a bavili se tím, jací jsme byli a bohužel někdy ještě pořád jsme. Samozřejmě velmi zásadní bude v druhé polovině samotný ribstol (žebříny na cvičení), o němž se vede celá debata a který metaforicky zastupuje samotnou revoluci.

Zkušenosti s jevištním tvarem scénického čtení už máš (jednu dokonce i u nás před pěti lety) – čím tě tento tvar baví, v čem pro tebe mohou být jeho výhody?

Jedná se o velmi zvláštní tvar, už proto, že na samotné nazkoušení není mnoho času. O to víc je ale tento tvar otevřený společně tvořivosti a radosti ze hry. Soustředění na základní sdělení je koncentrovanější a myslím, že navzdory časové tísní bývá ze zkušenosti takové zkoušení i uvolněnější. Vždyť při samotném provedení jak herci, tak diváci vědí, že jde o čtení, a vzniká tak velmi příjemná atmosféra sdílení okamžiků.

Souběžně s naším scénickým čtením budeš zkoušet v Chebu hru pardubickým divákům už trošku známého francouzského autora Sébastiena Thiéryho (v roce 2013 jsme uvedli na Malé scéně jeho hru Pokusní králíci v režii Anny Petřelkové). Můžeš přiblížit, o co se jedná?

Hra se jmenuje Ramses II. Bude se jednat o českou premiéru, autor ji napsal v roce 2017. Je to velmi zajímavá, důmyslná a překvapivá hra s diváckým očekáváním, a přitom zpětně dává každý zvrat

naprostý smysl. Už jen žánrové ohraničení textu je v průběhu proměnlivé, ale asi bych ho označil za diváckou detektivku, protože divák si nemůže být ani chvilku jistý, kam ho autor zavede. Vše sice začíná jako černá komedie, ale postupem času se mění v thriller a končí... Ale ne, to opravdu nebudu prozrazovat.

Kromě režie se věnuješ také překladům her z angličtiny. Překládáš si spíše pro sebe s vízí režie daného titulu? Nebo dáváš své překlady všanc divadelním agenturám?

Překládám opravdu velmi sporadicky a nemyslím, že bych v tom byl nějakým mistrem. Zatím jsem přeložil jen pár her a vlastně spíše pro sebe. Vždy šlo o texty, které mě bavily a ještě nebyly přeložené a nijak se k jejich překladu neschylovalo. Měl jsem potřebu je inscenovat a nechtělo se mi čekat. Takže jsem vlastně spíše takový překladatel s netrpělivostí. V současné chvíli na žádném překladu nepracuji, před prázdninami jsem v jednom malém nezávislém brněnském divadle uvedl svůj překlad hry Knihovna, která se zabývá tématem střelení na středních školách a jestli se s podobnou tragédií lze vůbec vyrovnat. Pěkně jsem se při překladu zapotil a jeho výsledná podoba vznikala až na zkouškách, podle toho, jak si věty upravovali herci. Jestli se někdy zase nějaká taková hra objeví, je otázkou.

AnH

✎ REŽISÉR A. DOLEŽAL, FOTO J. SEJKORA

↓ SPONZOR POŘADU

TriloByte®
STATISTICAL
SOFTWARE

JUBILEJNÍ 20. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU ČEKÁ NA SVÉ DIVÁKY!

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO VYSÍLÁ DO SOUTĚŽE O TITUL KOMEDIE ROKU 2019
VELKOU BANKOVNÍ LOUPEŽ, FOTO R. KALHOUS

Druhou polovinu loňské sezóny jsem jezdila po celé republice a vybírala ty nejlepší a nejzajímavější komedie do soutěžní části letošního **GRAND Festivalu smíchu**, který se uskuteční **od 20. do 27. ledna 2020**. V některých mimopražských divadlech jsem byla opakovaně, protože regionální divadla častěji obměňují repertoár, a tím pádem produkují i větší množství inscenací. A tak je nasnadě, že se ze dvou tří komedií v sezóně najde něco hodně dobrého. Ale já mám jistou nevýhodu (která se však za jiných okolností může jevit jako výhoda), že jsem za posledních dvacet let viděla opravdu obrovské množství komedií, a tak zcela přirozeně srovnávám. Některé osvědčené tituly, které se často hrají, jsem viděla v několika inscenacích, a ne každá se nutně povedla. Tentokrát jsem například komedii *Škola základ života* viděla ve třech divadlech a doufala jsem, že někde se to povedlo parádně... Ale i když jsem zavítala do Mostu, Jihlavy i Chebu, ukázalo se, že inscenace tohoto titulu v provedení Městského divadla Brno, kterou jsme tu na festivalu před časem měli, byla prostě nejlepší. Předpokládám, že i diváci si ji ještě pamatují. V posledních dvou či třech letech jsme zavedli **festivalové předplatné** – máme diváky, kteří vidí všechna soutěžní představení a chodí do našeho divadla opakovaně už několik let. Těm pak nemůžeme nabídnout horší zpracování známého textu než to, které už viděli. Podobné je to i s autory nebo režiséry. Jestliže jsme na festivalu měli několik skvělých inscenací Davida Drábka, navíc když předloni obdržel Cenu Genia smíchu, máme na něj vyšší nároky, a ne každá jeho komedie je tak dobrá jako předchozí...

Slovo „řachanda“ nemám moc ráda. Označujeme tím komedie, při kterých se opravdu nahlas a bez zábran smějeme. Já mám raději inscenace, v nichž se žánr láme, které nejsou jednoznačné, když se směju i pláču zároveň, komedie, které ve mně zanechají spoustu pochybností o světě i o mně samotné zároveň. Ale dobrá, diváci se chtějí bavit, a tak je příhodné mít nějakou tu „řachandu“ na programu. A tentokrát je budeme mít rovnou tři!

Tři britští herci, autoři a zakladatelé londýnského *Mischief Theatre* napsali dva tituly, které se momentálně hrají i v Čechách. Jedním z nich je **Velká bankovní loupež** domácího souboru, další je **Hra, která se zvrtila** nastudovaná v Městském divadle Kladno. V obou případech jsou zaručené série komických výstupů, které vyvolávají salvy smíchu. Říká se, že smích je úlevný, ale na Kladně jsem se smála tak, až jsem měla pocit, že melu z posledního, a úleva nastala až při děkovačce.

SMRT MU SLUŠÍ

PAN KOLPERT

Třetím titulem v podobném duchu je autorská komedie pražského Švandova divadla. Daniel Hrbek zúročil všechny své dlouholeté zkušenosti režiséra a ředitele v komedii z divadelního prostředí **Smrt mu sluší**, kterou napsal vysloveně na tělo Michalovi Dlouhému a Kamilu Halbichovi. Ano, některé vtipy jsou interní, ty pochopí hlavně divadelníci, ale i tak je tam spousta slovního a situačního humoru, který je srozumitelný absolutně všem.

Městské divadlo Brno v posledních letech hostovalo s intelektuálně laděnými komedii v dokonalých režii Hany Burešové, tentokrát zde představí rozmarnou féerii s písními **Osmýčky**, která nahlíží na české dějiny z nečekaného, hořkého i humorného pohledu. V Brně jsem zažila, jak se plně hlediště směje české povaze a donekonečna se opakujícím chybám, které náš národ páchá sám na sobě. Někdy to byl, pravda, smích smutný...

Polskou hru **Testosteron** inscenovalo už několik divadel, ale teprve ve Zlíně se opravdu hodně povedla a potvrdila důvod, proč je ve své domovině tolik oblíbená.

Liberecké divadlo u našeho publika v posledních letech zabodovalo především komedii světové klasiky (Škola žen, Poprask na laguně), tentokrát se o diváckou přízeň bude soubor ucházet zvláštní a tak trochu podivnou hrou ze současnosti **Naše sebrané trable**.

HRA, KTERÁ SE ZVRTLA

V podobném duchu černé komedie se nese i titul Činoherního studia Ústí nad Labem **Pan Kolpert**. Ať tak či tak, diváci si budou moct ověřit, že žánr komedie je dost široký a způsobů, jak tvořit humor, je mnoho.

Na Malé scéně ve dvoře čeká zájemce také spousta zajímavého alternativního programu. Mohou se těšit například na divadlo Komedioграф a jejich **Nekorektní skeče – Tros boys** s Lukášem Pavláškem, Josefem Poláškem a Jakubem Žáčkem. Kategorii stand-upu budou reprezentovat tři umělci z Olomouce, kteří si říkají **Děláme to ve třech**, a stejně se jmenuje i jejich show. Postavit se s mikrofonem v ruce na jeviště a snažit se přítomné v sále pobavit tak, že budou slzet smíchy, to chce pořádný kus odvahy a komediálního talentu. Věřím, že si tento žánr najde své diváky i v Pardubicích. Lukáš Hejlík přijede, aby představil další knihu v pořadu LiStOVáNí. V tuto chvíli je ještě v jednání představení dámského seskupení Maso krutí a jejich komedie **Čekání na kokota**. Troufnu si říct, že název představení zaujme a o vstupenky bude pořádná mela. Také připravujeme pohádky pro děti a jejich rodiče. V Poediu bude číst ze své nové knihy **Normální debil II** její autor a režisér Robert Bellan – diváci se ale mohou těšit i na besedu a autogramiádu.

V pondělí 27. ledna se udělí festivalové ceny, opět za přítomnosti kamer a přenosového vozu České televize. Moderace **Galavečera smíchu** se ujme už potřetí herec a režisér **Miroslav Hanuš**, který se právě účastní populární soutěže StarDance (a my mu držíme palce) a který se zároveň připravuje na svou první režii v našem divadle.

Věřím, že nás spolu znovu čeká spousta dobré zábavy, kvalitního divadla a nezapomenutelných zážitků!

JaU

UPOZORŇUJEME NA ZAHÁJENÍ PRODEJE FESTIVALOVÝCH VSTUPENEK. Už v pondělí 4. listopadu obchodní oddělení odstartuje prodej cenově zvýhodněných permanentek na souběžný program. V pondělí 11. listopadu pak budou uvolněny do prodeje vstupenky na jednotlivé tituly.

DERNIÉRY S MILANEM NĚMCEM:

Král jelenem a Opory společnosti

S koncem předchozí divadelní sezóny opustil pardubické angažmá herec MILAN NĚMEC. Jako hosta ho ještě můžeme vidat v představeních Bláznivé nůžky, Rasputin, Tančírna, Kvítek z horrroru, George Kaplan a letos v listopadu naposled v hlavních rolích inscenací OPORY SPOLEČNOSTI a KRÁL JELENEM. V obou těchto případech hraje padoucha.

Milane, jakým způsobem hledáš klíč k záporným postavám?

Asi stejným způsobem jako ke všem! A třeba i komickým. Hlavní, čeho se třeba vyvarovat, je, myslím, jaksi neprozrazovat!!! Každá postava má od autora (tedy toho dobrého!) nějaký důvod proč se chová a jedná tak, jak se chová a jedná... Musí to být napínavý!!! A vyprávíme příběh, nic víc! Takže když divák z hercova výkonu pochopí, o co a proč postavě v komedii jde, jde s ním a pak se může zasmát, pobavit, nebo nad ní vyjádřit hnus a odpor. Hrát záporáka takzvaně na první dobrou by mohlo skončit nějakým třeba divným strašením, stejně jako komickou roli nepodložit opravdovostí a uvěřitelností, rozpačitou trapností.

Můžeš charakterizovat zlo v Konsulu Bernickovi z Opory společnosti a v Tartagliovi z Krále jelenem?

Oba „zlouní“ to mají ve svém vnitřku určitým způsobem špatně nastavené, pokroucené, zvrácené... Z dětství, z minula, ze špatné zkušenosti, geneticky. U Bernicka je to navíc mnohem složitější, rafinovanější, nečitelné, latentní, zdálo by se obhajitelné, odůvodnitelné, o to je to však horší a nebezpečnější. Ibsen – psychologický realismus. Tartagliovy pohnutky ke „zlounství“ zase plynou z jednoduché touhy po moci a i prostředky, jak toho dosáhnout, jsou jednodušší, rustikálnější, kostrbaté, tupé... Gozzi – fraška.

Žádná dobře napsaná postava není jen černá nebo bílá. Co je v Bernickovi a v Tartagliovi lidsky dobrého?

Ale to jsou normální prima chlapíci, jako my všichni! Jen ty jejich záporné vlastnosti jsou uměleckou nadsázkou, autorovou rukou jsou obtaženy a zvýrazněny červenou barvou, aby je divák rozpoznal, zasmál se jim, nebo se nad nimi

pohoršil a odsoudil je. A všichni v publiku si mylně myslí, že s tím nemají nebo nemohou mít nic společného!?? Chachacha...

Král jelenem je komedie, Opory společnosti spíš vážná společenská hra. Ptát se všestranného herce, co je mu bližší, by bylo hloupé. Ale zajímá mě, jak je to rozdílné z hlediska herecké techniky.

Oba „kousky“ mi teda daly pěkně zabrat!!! V případě Opory to ale bylo, přes několik nákladků textu, víc po srsti. Na Ibsenovi jsem se vlastně pod taktovkou skvělého Davida Šiktance jenom vezl.

MILAN NĚMEC S P. BOROVCEM V OPORÁCH SPOLEČNOSTI. FOTO K. KALINA

Zatímco Gozziho jsem musel silou a veškerým svým umem, technikou, invencí a nevím, čím ještě, pokládat na lopatky, uff!

Ještě prozrad' něco o postavách, které hraješ v Městském divadle v Brně, jež je teď tvou domácí scénou.

Z novinek si užívám každou reprízu Anny Kareniny. Jako Konstantin Dmitrijevič Levin zažiju na jevišti za tři hodiny celý život. Nechci se vytahovat, spíš posílám dík Jirkovi Závěšovi, autoru scénáře, a Petru Gazdíkovi, režisérovi inscenace, že mi vlastně svěřili hlavní postavu a zároveň nejhezčí dějovou linku. Jinak jsem jako záskok dostoupil na 110. repríze do velké role v Bítls, což je neskutečně velkolepá a zábavná show, největší hit MdB za poslední dobu, původní autorské dílo, něco, co stojí za to vidět. No a za chvíli už budu odpočítávat mnoho a mnoho repríz v krásné roli jukebox muzikálu Mamma Mia! a připravovat se na nové zkoušení s Mikolášem Tycem, kterého pardubičtí diváci znají jako režiséra Bílé nemoci.

JaP

M. NĚMEC S V. MALOU V KRÁLI JELENEM, FOTO M. KLÍMA

NABÍDKA ABONMÁ NA ROK 2020

S blížícím se koncem kalendářního roku vždy přichází čas obnovování **ROČNÍHO PŘEDPLATNÉHO** – v listopadu se tradičně jedná o klasické (A, B, C, E, F, H), seniorské (T, U, X), dopolední (D) a mimořádné abonentky (G).

Pokud jste našimi stálými předplatiteli, připomínáme vám, abyste si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit, **prodej předplatného na rok 2020 pro stávající abonenty zahájíme už v pondělí 4. listopadu. Rezervace míst budou drženy do pátku 29. listopadu.**

Nepatříte-li ještě do rodiny našich předplatitelů, která čítá již téměř osm tisíc divadelních nadšenců, pak neváhejte a také si vyberte své stálé místo v hledišti. Roční abonmá vám zaručí, že uvidíte všechny námi nastudované inscenace, navíc s výraznou slevou oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám! Zaujímá vás ještě je také možnost výběru abonentek podle scén – nabízíme permanentky buď na tituly uváděné na obou našich jevištích – v Městském divadle a na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze do historické budovy Městského

divadla. A nepřehlédněte ani nabídku **věrnostního programu pro abonenty FANDA**, díky němuž můžete získávat další bonusové výhody. **Prodej abonmá na rok 2020 novým zájemcům bude zahájen v pondělí 9. prosince!**

Závěrem ještě upozorňujeme, že vedle ročních abonentních cyklů můžete získat i populární **Kupónové předplatné** s volným výběrem titulů i termínů představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto abonmá získáte osm kupónů, které můžete vyměnit za osm vstupenek na jakákoli představení z produkce Východočeského divadla.

Velmi oblíbené jsou také **dárkové poukázky** v hodnotě 200, 300 nebo 500 Kč.

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného i nabízených titulech získáte

v předprodeji vstupenek za divadlem, na tel. č. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz.

RaS

PŘEDPLATNÉ 2020

abonentní skupiny A, B, C, D, E, F, G, H, T, U, X

S NÁMI DRŽÍTE TRUMFY!

110

S TEBOU MĚ BAVÍ SVĚT A DIVADLO

Každý z nás někdy zažil, že si na něco nemohl vzpomenout, něco si vybavit, a stačilo by tak málo – mít vedle sebe nápovědu, někoho, kdo řekne první slovo, a my hned víme, jak dál. A nemusíme být studenti ani herci, které to potkává asi nejčastěji. Zrovna pro herce je nápověda velmi důležitá, protože v jednu dobu hrají hned v několika různých hrách (například v současné chvíli máme na repertoáru 17 titulů a další se zkouší) – herci musí v hlavě nosit opravdu hodně textů! A pořád se učí nové a nové a ty staré se pokouší zapomenout. Z tohoto hlediska je pro ně profese nápovědy mimořádně důležitá a nemálo z nich ji považuje za svého největšího parťáka v zákulisí. Naši suflérku, jak se jinak taky říká nápověď, NAĎU KRŮLOVOU, si jako spojence, přítele a pomocníka na jevišti vybral herec ZDENĚK RUMPÍK...

Nadò, co vlastně dělá nápověda? Kdy je jí nejvíce potřeba?

Nápověda je důležitá hlavně při zkouškách, kdy herec ještě nemá zažitý text, ale už by neměl zkoušet se scénářem, do kterého může nahlédnout. Když pak herci replika vypadne nebo nenaskočí, nebo už vím, že má zde nějaké slabší, citlivé místo, tak mu to prostě „hodím“, samozřejmě s lehkým předstihem. Potom je to už jen taková berlička při představení...

Berlička? Není to spíš pomoc?

Ne, já říkám berlička, protože to označení používal pan Milan Sandhaus. (DLOUHOLETÝ HEREC VČO – POZN. RED.) „Ty seš taková moje berlička,“ říkával. A mně se to líbilo.

Zdeňku, kdy ty konkrétně potřebuješ Nađu?

Na zkouškách, tam především. Tam ji vždy vnímám jako takovou pojistku. I když text znám, jsem rád, když mi lehce „hází“ začátky vět, protože mám pak čas soustředit se na jevištní akci, kterou plním, a nemusím myslet na to, co říkám. To je moje zkušenost s nápovědou. Na představeních ji už téměř nepotřebuji, protože když u mě dojde k nějakému „bouráku“, tak vždycky něco řeknu po smyslu, jinými slovy... Divák to většinou nepozná, ale kolegové se smějí. (SMÍCH)

Herec na jevišti je v jisté tenzi, musí myslet na spoustu věcí, takže je logické, že se někdy něco může zadrhnout. Když to přijde, Nadò, tak mu „házíš“ celou větu, nebo jenom první slovo?

Právě že každý herec je úplně jiný, každý slyší jinak. Někdo nápovědu neslyší, i kdybych řvala přes celé jeviště a už to slyšeli i diváci... Je to o dohodě. A protože všechny naše herce znám, jak fungují, jak pracují, tak podle toho reaguji. Nemám žádné speciální „know how“, prostě s herci dýchám. Někdo udělá větší pauzu, vidím, že dělá „umělecký oblouček“, tedy že se ke mně blíží, vím, že normálně tam takhle dlouhou pauzu nemá, proto mu to hned „házím“. Tím zásadním slovem, ne celou větou.

Ty se na zkouškách naučíš, jak to každý herec bude hrát, že? Děláš si do textu nějaké poznámky nebo značky?

Ano, můj text je počmáraný jako v hokeji – mám tam různé značky, mám zvýrazněné, jestli na nějakém místě bude krátká, nebo velmi dlouhá pauza... Mám nakreslené dráhy pohybu herců. Můžu říct, že já funguju jako herec, akorát že on je na jevišti a já v portále.

Řekne si někdy herec, že to už perfektně umí, abys mu napovídala?

Ano, a já pak tedy nenapovídám. A když má zrovna okno, křičí na mě: „Tak jak to jde dál?“ Ale já to chápu, protože herec je v tenzi, jak říkáš, v napětí, a tam se logicky můžou objevit výpadky v textu.

Musí mít nápověda dobré nervy?

Ano, to je samozřejmé.

Zdeňku, ty slyšíš nápovědu?

Vždy. I když napovídá jiným. (SMÍCH)

Někdy ale nevíš, co z toho je tvoje, že?

To se stává hlavně na začátku aranžování, kdy ještě neznáš přesně text partnera, nemáš to naposlouchané, takže slyšíš nápovědu, vezmeš to, ale ono to není tvoje.

Já jsem zažila jednu nápovědu v Olomouci, která byla takzvaný diskutér. Když se na ni herec obrátil a řval: „Jak je to dál?!“, vyšla z portálu na jeviště, podívala se do hledíště a zhlásila: „Paní režisérko, ale já jsem to házela, on to jenom neslyšel...“ Nebo se vymlouvala: „Já jsem prosím nemohla napovídat, protože jsem potlačovala kýchnutí“...

Na to ani není čas, ale já si myslím, že toto fakt nedělám. (SMÍCH) Před generálkami se dohodnu s herci – někdo chce, abych mu napovídala, někdo nechce. A už to i sama vyzoruju, kdo mě více potřebuje a kdo ne. Mám dobrou paměť, tak si pokaždé přečtu dopředu pár vět a dívám se na herce. Z jeho jednání usoudím, jestli mě potřebuje, jestli má „okno“. A taky podle toho, jestli ho slyším, nebo ne. Když je nevidím a někdy ani neslyším a oni mají výpadek, dojdou si ke mně, k portálu. A divák to určitě nepozná. Pan Sandhaus třeba skvěle uměl jít po nápověď a divák si ničeho nevšiml. Jenom kolegové, kteří stáli v portále, se lámali smíchy. Mám na něj příjemnou vzpomínku, když zkoušel Keana, to opravdu skvěle spolupracoval. (SMÍCH)

Znáš texty tak dokonale, že bys mohla pokračovat tam, kde herec přestane?

Mně se to vybavuje prostorově, situačně. Nemám to tak nadrceně jako herci, ti se to musí samozřejmě naučit perfektně. Ale stále ty texty pročítám, takže si to hodně pamatuju.

Stalo se ti někdy, že jsi selhala, třeba že jsi byla indisponovaná nebo nesoustředěná?

NADA: Sebevědomě říkám, že ne. Zatím ne.

ZDENĚK: Naďa je špičková nápo věda. Nevím, jak to dělá, ale přesně ví, kdy herec potřebuje pomoc. Někdy po zkoušce přijde a řekne: „Hele, tam se na to podívej, to ti dělá problémy.“ Ale jinak člověk o ní ani neví.

Zdeňku, jistě pamatuješ mnoho nápověd, i z jiných angažmá. Kdo byl takhle dobrý jako Naďa?

Paní Válková v Olomouci, tady byla výborná Hanka Truhlářová. Vzpomínám si, jak jsem v Olomouci v Hamletovi hrál Laerta a pan

Řehák, skvělý herec, hrál Polonia, Laertova otce. Je tam scéna, kdy otec posílá syna z domu a klade mu na srdce, jak se má chovat. Pan Řehák se před tím trošku poškorpil s paní Válkovou, myslím, že se dohadovali právě o napovídání. Já jsem v té scéně stál na jevišti zády k nápo vědě a nejednou jsem viděl, jak jeho oči vystoupily asi deset centimetrů před obličej a vyhasly – nevěděl nic. Tak se naklonil přes mé rameno, aby viděl na nápo vědu, zbrunátněl a šel k portálu k místu suflérky. A paní Válková měla knihu zavřenou, jedla jablko a povídá: „Hovno ti řeknu!“ (SMÍCH) Tak jsem začal a on se pak chytnul. Myslím, že před představením zrovna nápo vědě říkal, že ji vůbec nepotřebuje, ale to se nemá nikdy dělat, hned tě to potrestá.

Naďo, vím, že děláš ještě „záskokovou“ knihu. Naši čtenáři asi nevědí, co to je...

Když je hra nazkoušená, před premiérou se musí text upravit do finální verze, protože během zkoušení vzniká spousta úprav.

Některé repliky se škrty, něco se přepsalo, připsalo, změnilo... Děláme takhle upravenou knihu pro zvukaře a osvětlovače, a samozřejmě taky pro herce, který dělá záskok, když někdo onemocní, zraní se, nebo převezme roli po kolegovi, který odešel do jiného angažmá.

Když jsme u toho angažmá, jak ses ty stala nápo vědou?

NADA: Za všechno může právě Zdeněk!

ZDENĚK: Učil jsem na ZUŠce v Přelouči, kam chodila i Nadina dcera. A Naďa ji někdy doprovázela. Tak nějak postupně mi začala pomáhat, při generálkách s kulisami, kostýmy, občas „házela“ dětem texty. Tehdy jsem pochopil, že má nesmírný talent, že přesně ví, kdy, co a jak. Ale ona o tom neměla ani páru. (SMÍCH)

NADA: V některých kusech jsem si i zahrála, třeba ve Snu noci svatojánské jsem byla Titánie. Pak mi Zdeněk řekl, že umělecký šéf divadla František Laurin vypsal konkurz na nápo vědu. Zúčastnila jsem se ho a vyhrála. A už tady „kroutím“ dvacátou šestou sezónu.

A máš tu práci pořád ráda?

Chceš to vědět upřímně? Kdybych neměla, tak bych ji nedělala.

Není to vždy vděčná pozice – herci mají někdy nálady...

Ale pak se třeba i omluví...

Když se insceance hraje dvacetkrát, čtyřicetkrát, baví tě to pořád stejně?

Baví mě to pozorovat, podle mě je každé představení toho samého titulu jiné, pokaždé je to jakoby premiéra. Mám to ráda a nesejde na tom, jestli je to komedie, nebo vážný titul. Teď mám asi nejraději Mikve, to je opravdu skvělá inscenace, nádherný příběh.

Naďo, přeji ti i nadále pevné nervy a hercům přeji tvůj dlouhý profesní život. **JaU**

Z. RUMPÍK A N. KRŮLOVÁ PŘED PŘEDSTAVENÍM HOŘÍ, MÁ PANENKO!, FOTO L. PTÁČKOVÁ

DIVADELNÍ KALENDÁŘ NA ROK 2020

Podzim je časem vydávání kalendářů na následující rok. Přestože stále více a více lidí používá elektronické diáře v mobilních telefonech či počítačích, stále se vyskytují i tací, kteří touží mít na pracovním stole v kanceláři nebo i doma v poličce vytištěný kalendář. A těmto „staromilcům“ Východočeské divadlo každoročně vychází vstříc vydáním ročního stolního kalendáře, který je nejen praktickým pomocníkem, ale navíc má i jistou estetickou úroveň.

Kalendář Východočeského divadla na rok 2020 však nabízí ještě jednu přidanou hodnotu – je připomínkou bohaté historie a umělecké výše pardubického souboru. Při příležitosti jubilejní 110. sezóny Městského divadla v Pardubicích zavzpomíná na osobnosti, které jako členové ansámblu stály na prknech našeho stánku Thálie, a ve stručnosti také seznámí s dějiny jedině profesionální scény v Pardubicích. Zároveň na jeho listech naleznete již předtištěné termíny

premiér a dalších významných akcí či dní roku 2020, jako je například Divadelní bál, 20. ročník GRAND Festivalu smíchu nebo Světový den divadla.

Divadelní kalendář lze zakoupit v předprodeji divadla, v divadelním obchůdku ve foyer nebo on-line na webu divadla www.vcd.cz. A tradiční tip na závěr – divadelní kalendář může sloužit i jako originální vánoční dárek!

RaŠ

3. týden

110

LEDEN 2020

110

4. týden

13

PONDĚLÍ

Edita

14

ÚTERY

Radovan

15

STŘEDA

Alice

16

ČTVRTEK

Citrad

17

PÁTEK

Drahoslav

18

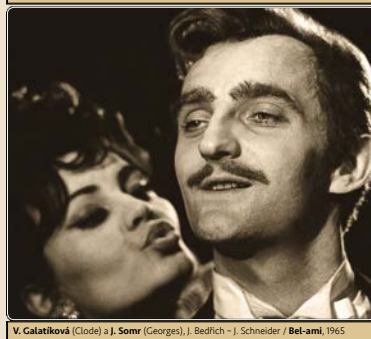
SOBOTA

Vladislav / Vladislava

19

NEDĚLE

Doubravka

V. Galatíková (Clode) a J. Somr (Georges), J. Bedřich – J. Schneider / Bel-ami, 1965

20

PONDĚLÍ

Ilona / Sebastián

21

ÚTERY

Béla

22

STŘEDA

Slavomír / Slavomíra

23

ČTVRTEK

Zdeněk

24

PÁTEK

Milena

25

SOBOTA

Milosl

26

NEDĚLE

Zora

20. - 27. leden
20. ročník GRAND Festivalu smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

GRAND Festival smíchu

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Projekt **PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ** navazuje na dlouhodobější aktivitu neziskové organizace **Post Bellum**, která se zabývá sbíráním příběhů pamětníků 20. století, jejich slova následně zpracovává a umožňuje tak širšímu okruhu zájemců seznámit se s osudy jednotlivých aktérů.

Slavnostní prezentace, která proběhne symbolicky 17. listopadu od 14.00 hodin v Městském divadle, je vyústěním několikaměsíční práce týmu ze základních škol celých Pardubic. „Studenti sbírali vyprávění zajímavých osobností kulturního, sportovního i politického života. Vyzpovídali dvanáct lidí, kteří prožili příjemné i méně příjemné chvíle v různých etapách 20. století a kteří byli ochotni své poselství předat mladší generaci. Jejich povídání žáci zaznamenali a ve spolupráci s Českým rozhlasem Pardubice zpracovali do výsledné formy, kterou představí na závěrečné prezentaci,“ říká **Ondřej Podeszwa** z organizace Post Bellum.

Celý projekt navazuje na oslavy, které se chystají v souvislosti s výročí **30 let svobody** a kterých se Post Bellum formou vzdělávacích či kulturních akcí aktivně účastní. „*I většina prezentací odpoledne 17. listopadu bude souviset právě s daným výročím a s tím, jak ho vnímají naši pamětníci. Součástí každého výstupu bude určité motto, které zúčastněné osobnosti předali žákům a které považují za důležité poselství pro člověka 21. století. Všichni zájemci jsou srdečně zváni, vstup je zdarma, a tak nic nebrání tomu, abychom společně skrze osobní příběhy zavzpomínali na to, co nám minulé století přineslo,*“ dodává **Ondřej Podeszwa**.

Od 17.00 hodin bude na schodišti před divadlem následovat vzpomínková akce připomínající 30. výročí listopadových událostí za účasti aktivních účastníků z řad bývalého Občanského fóra.

RaS

PROŽIJTE S NÁMI NOC V DIVADLE...

Východočeské divadlo se i letos zapojí do akce **NOC DIVADEL**, jež je součástí celoevropského projektu European Theatre Night, který se od roku 2008 vždy třetí listopadovou sobotu snaží netradiční a originální formou více zpřístupnit divadelní svět. Česká divadla pod patronací Institutu umění – Divadelního ústavu se k této jedinečné akci připojila až v roce 2013, ale hned následující rok se česká část Noci divadel svým rozsahem stala největší divadelní událostí v rámci zúčastněných států.

Letos se tento výjimečný divadelní svátek uskuteční v sobotu **16. listopadu**, v předvečer 30. výročí Sametové revoluce. „*Připomínka politických změn ve střední a východní Evropě, jejichž hybatelem bylo v České republice mimo jiné právě divadlo, vybízí k ohlednutí se za ideály a naděje 90. let,*“ říká **Eliška Míková** z organizačního výboru Noci divadel.

Divadelní fajnšmekry čekají nejen výjimečná představení, ale rovněž autorská čtení, workshopy a semináře, koncerty, projekce filmů a inscenací či prohlídky zákulisí. Podrobnější informace naleznete na webových stránkách www.nocdivadel.cz.

Pardubickou Noc divadel v Městském divadle od 18.00 hodin předznamená repríza parodické crazy komedie **Velká bankovní loupež**, po níž bude od 21.00 hodin následovat netradiční noční akce, do které budou diváci stejně jako v minulých ročních samí aktivně zapojeni.

„*Letos máme jako obvykle připravený bohatý program. Budeme rádi, když diváci využijí všechny aktivity, které pro ně chystáme. Jednou z možností bude soutěž, která se bude konat ve všech prostorách divadla a v rámci níž si účastníci vyzkouší své znalosti o inscenacích a hereckém souboru našeho divadla. Také se budou moci postavit na jeviště namísto herců, zpěváků nebo tanečníků, podle toho, na co si kdo troufne. To vše pod vedením našich herců, kteří jim budou nápomocní. A pokud bude zájem, ředitel divadla Petr Dohnal provede návštěvníky všemi zákoutími divadla, včetně dílen. Beseda s herci, soutěž, prohlídka divadla, spousta nových zajímavostí i zkouška dovedností, to vše čeká na naše věrné diváky v rámci Noci divadel,*“ prozrazuje dramaturgyně **Jana Uherová**.

Vstupenky jsou v prodeji za symbolických 50 Kč, tak neváhejte a přijďte s námi prožít část noci v divadle!

RaS

NOC*
DIVA
DEL 20
19

STUDIO LAIK

se s jednou pohádkou rozloučí a představí novou

Mladé divadelní studio LAIK čeká na začátku listopadu derniéra pohádky STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI. Smutné loučení však hned v druhé polovině listopadu vystřídá radost z premiéry pohádky Dany Bartůňkové ČERTŮV ŠVAGR.

Loni před Vánocemi uvedla mladší část souboru LAIKu premiéru autorské pohádky **Strašidla a loupežníci**, která vypráví příběh plný vtipů, nepovedených kouzel a písniček.

Na Hradě Nehradě je všechno nějak zamotané. Žijí tu strašidla, ale ta vůbec nestráší. Spíš se jen tak válí a hádají se, co bude k večeři. Pod hradem v lese pak žije zase tlupa loupežníků, která ovšem nikdy nikoho neoloupí. Jediný, kdo tu má zjevně rozum, je Anička, loupežnická dcerka. Do toho všeho sem přichází Hejkal, kterého nikde nechtějí. A pak se banda loupežníků rozhodne

Po derniéře pohádky *Strašidla a loupežníci* čekají mladé herce poslední zkoušky nově chystané pohádky **Čertův švagr** z pera Dany Bartůňkové, která bude mít premiéru v neděli **24. listopadu rovněž od 15.00 hodin.**

přepadnout hrad a najít záhadný poklad ze staré věštby...

„Pohádku Strašidla a loupežníci mám ráda, protože je moc vtipná. A taky proto, že to byla moje první velká role v LAIKu,“ prozrazuje **Adéla Stará**: *„Hraji postavu Aničky, což je dcera šéfa loupežníků. Má dobré srdce a chce pomoci strašidlům zachránit jejich hrad, ale má taky moc ráda svého tatínka a nerada by ho zklamala.“*

Jak to se strašidelným hradem dopadne, se se svými dětmi naposledy dozvíte už v neděli **3. listopadu od 15.00 hodin na Malé scéně ve dvoře.**

„Pohádku Čertův švagr jsme si vybrali zejména díky jejímu nápaditému příběhu, který částečně vychází ze známé pohádky S čerty nejsou žerty,“ říká režisér inscenace a vedoucí studia LAIK **Zdeněk Rumpík** a dodává: *„Dana Bartůňková, kterou diváci mohou znát právě z filmu S čerty nejsou žerty, se nechala volně inspirovat nejen touto pohádkou, ale také předlohou Boženy Němcové a napsala tento krásný pohádkový příběh přímo na tělo našeho souboru. Navíc nám ji pomohla doplnit písněmi od Radima Linharta, které jsou krásně hravé a živé.“*

Pohádka zavede dětské diváky do království, kde všechno ovládají jen peníze. Chudý chlapec Petr zůstal na světě sám a jeho macecha Dorota se ho chystá o všechno připravit. Spolu se správcem pošlou Petra na vojnu a oberou ho o majetek po rodičích. Jenže Petr na útěku potká čerty, kterým pomůže získat nepoctivou duši, a oni mu na oplátku pomohou získat jeho štěstí zpět.

„V nové pohádce hraji roli Petra a je to fakt super, už jen proto, že se jmenujeme stejně,“ směje se shodě náhod **Petr Uchytíl**. *„Pohádka je vlastně o dobru a zlu, ale tentokrát trochu jinak. Je vtipné, že se zde ukazují poctiví čerti a nepoctiví lidé. Ale tak to bohužel často v životě chodí,“* dodává k pohádce a dál láká na premiéru: *„Dětem Čertův švagr nabídne spoustu pěkných situací, nejen vtipných, ale i dojemných. Navíc se v inscenaci zpívá. A nejlepší na naší pohádce je, že se v ní i kouzlí! Tedy nekouzlí, já, což mě mrzí, ale děti se mohou těšit na kouzla roztomilých čertíků.“* KrP

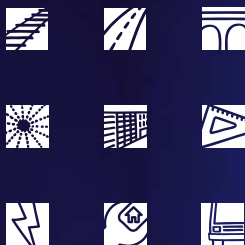
← T. PEKÁREK A A. STARÁ V POHÁDCE STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI, FOTO J. SEJKORA

KOMPLEXNÍ SLUŽBY VE STAVEBNICTVÍ

www.cht-pce.cz

člen skupiny enteria

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ – ČTVRTEK 10:00 – 18:00
PÁTEK 10:00 – 15:30
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 – 17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 776 510 333
OTEVŘENO DLE PROVOZU DIVADLA
PO – NE ... 16:00 – DLE PROGRAMU

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LIŠTOPAD 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. LÁSKA, PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM, FOTO J. HROMÁDKO